

ОД ПАТУВАЊЕТО ОД БИТОЛА ДО ПРЕСПА

Нашето патување беше од Битола кон манастирот „Света Мала Богородица“ во Сливница, Преспа. Откако го преминавме превојот Ѓавато, како на дланка видовме дел од Преспанската Котлина. На прв поглед ни падна в очи Ресен, општествено-политичкиот и културниот центар на Преспа. Се гледаа од далеку неколкуте фабрички оџаци во градот, од кои во минатото чадот како долга кадела пливаше по чистиот воздух на Преспа.

Исто така, впечатливи се црвените покриви на новите куќи, што како печурки никнат на сите страни во Ресен. Посебно глетката се збогатува со куќите што го поврзуваат селото Јанковец со Ресен. Од далечина, Јанковец изгледа како низа тутун што виси над патот за селото Кривени, а Златари и Избишта се скриле во густата шума и јаболковите насади.

Многу посетители на Преспа велат дека најубаво да се биде таму е во пролет. Тогаш длабоко се чувствува свежиот воздух што доаѓа од високите букови и борови шуми на Баба и Бигла Планина. Секој патник би сакал да се одмори во овој планински дел, да

вдише чист воздух, да се восхитува на убавината и на природата и да ја почувствува свежината на Преспа.

Се спуштавме по патот што како змија вијуга низ густата шума и негде-годе покрај зелените ливади. Оттука во далечината се гледа дел од Преспанското Езеро. Човек кој не бил порано во Преспа, ќе помисли дека природата си поиграла со минатото и направила еден половичен круг меѓу планините и истата подоцна ја исполнила со вода. Од северната страна на тој дел од езерото се забележуваат непрегледни плантажи со јаболка, а од западната страна - надвиснала Галичица која со својата природна убавина ја дополнува езерската привлечност.

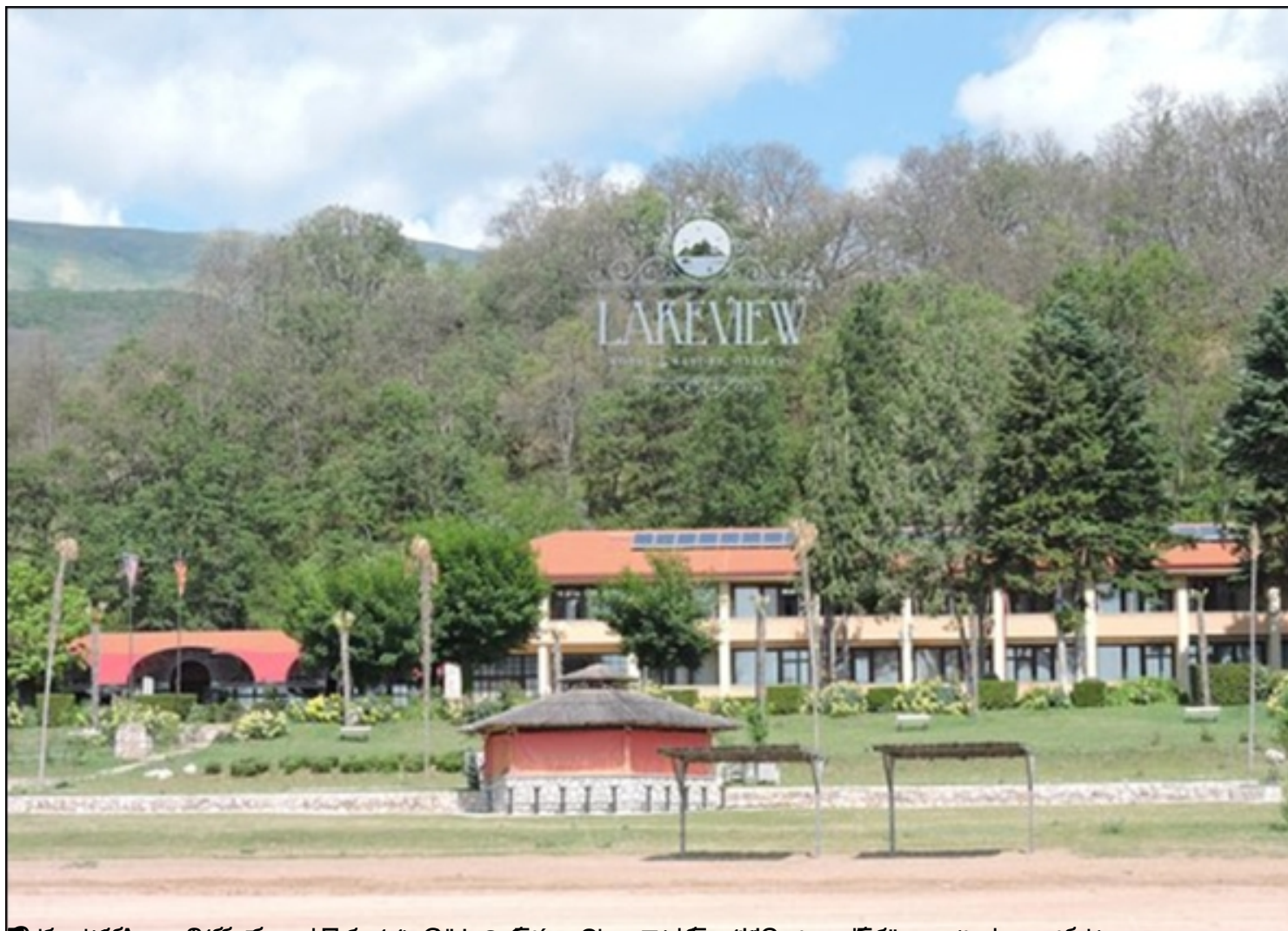
Од месноста Макази, од каде што се делат патиштата за Ресен, од десната страна, за Горна Бела Црква, Подмочани, Грнчари, Рајца, Асамати и Претор, од левата и третиот кој води право кон Отешево и Царина, автомобилот како да пропадна во непроодна шума. Таа џунгла ја создал вредниот човек на Преспа. Од двете страни на патот од кај селата Козјак и Долна Бела Црква се гледаат овошни насади, прецизно наредни во должина и ширина.

Подзастанавме на кривината пред селото Царев Двор. Уште во влезот на селото се гледаат нови куќи, заградени со ниски бетонски и железни огради, а во дворовите убави цвеќиња. Во селото има и многу стари куќи кои со својата архитектура зборуваат за неговата бурна историја, за печалбарството, за минатото...

На излезот од Царев Двор, од десната страна на реката, се гледа зградата на Централното основно училиште „Браќа Миладиновци“, а веднаш зад училиштето, во продолжение на патот, започувна редица од нови куќи на селото Дрмени. И Дрмени е едно од печалбарските села на Преспа. Овдешните селани велат дека царевдворчани и дрменчани можат да се сретнат на сите континенти во светот. Но, тие во срцата секогаш го носат родниот крај - Преспа. Затоа многумина печалбари се вратиле тука - во својата родна грутка да изградат нови, убави и високи куќи.

По десетина минути, се приближи кон Перово, Покрвеник и Сирхан - нова крајбрежна населба во која на ридот можат да се видат различните градителски достигнувања на македонската архитектура во повоениот период. Тука, езерскиот брег е на оддалеченост од асфалтниот пат само неколку метри. Тој е покриен со ситен песок, кој одвреме-навреме се мие со чистата езерска вода. На овој дел од езерскиот брег може јасно да се забележи промената на езерското ниво на водата кое се менува повремено, во зависност од временските прилики и годишните времиња.

Песокливите плажи од кај рибарското стопанство „Сирхан“ се простираат кон Отешево, најпознатото летувалиште на Преспанското Езеро и првата туристичка населба што во Преспа е изградена по војната. Беше составено е од многу вили и хотели кои се протегаат долж езерскиот брег, скриени во густата дабова шума.

~~Слика на хотелот „Lakeview“ во Сливница – Преспа.~~

